

Saedceij Hwnj Rim Ngawhrin

□ Betgouj sij Luz Yaujli hoiz

“Aiq dwg bw.” Yaucangj gangj gawq vah neix le, couh mbouj guhsing lo.

“De baenzsau,” Siujdon naeuz, “cijdwg najsack hau lai, lumj baenz bingh nei, de daihgaiq ciengzseiz miz bingh, de gaxgonq youq ndawsingz neix doeg daihhag seiz, couh dwg yienghneix lo.”

Yaucangj yawjyawj aencung, sai laeuj haеuj ndaw cenj, vaiqvıt gwn roengzbae, youh sai rim laeuj.

“Mwngz daihgaiq cij rox gij saeh Ya Feih caeuq Cuh Dabauj ba?” Siujdon buenq cam buenq naeuz.

“Mehyah Cuh Dabauj haenx,” yaucangj caengz Siujdon baez ndeu, yawjsiuj dwk naeuz, “de mbouj rox mbwn sang deih na, haibak couh luenh ndaq vunz, nauh ndaej raeuz cungj gig yousim Ya Feih.”

“Mwngz dwg naeuz de gvaiq Ya Feih?” Siujdon fwt cam naeuz.

“Ngoenzhaenx, de daeuj daengz yihyen, doiq Ya Feih daejdaej hemqhemq, yienznaeuz de mbouj dwg bouxyenjgyangj, hoeng dauqfanj rox daih hemq daih ndaq naeuz yaek ra lizsw h dauq gauq de. Doiq Ya Feih daeuj gangj, seizneix couh gaeuq de nyapnyuk lo. Seizhaenx vunz lai raixcaix, seiqhenz cungj ndwn rim lauxsae caeuq hagseng, sojmiz vunz cungj lae raemxda, bajnaj gyoengqde cungj venj miz siengsim gig hoj faenbied. Ya Feih ra gok vunznoid ndeu, lawqlawq naengh youq gwnz eijraez, siengsim dwk ngaem gyaеuj roengzdaеuj, youh seiz mbouj seiz doiq gyoengq hagseng gvaengx gvaqdaеuj haenx naeuz: ‘Seizhaenx gou lijcaengz dingz ndei aenci, de couh diuq hwnjdaеuj, lienz buhvaq hix mbouj duet, enj aek dwk, song fwngz iet coh gwnzmbwn, hemq naeuz daeuj ho daeuj ho, sikhaek diuq roengz ndaw raemx bae, hoeng mbouj raen de hwnjdaеuj, gou roxnyinh mbouj ndei, couh hemq gouq vunz, hoeng seiqhenz gizlawz miz vunz, gou youh mbouj rox youzraemx, mbouj miz banhfap, gou cijndaej got dawz ngauq rin caeuq gij nywj henz vaengz, cengjcengj cik ga, ndawsim gag naemj, aiq ndaej hawj de gaem dawz gik ga gou.’ De mboujdingz dwk gangj roengzbae, caemhcaiq raen miz vunz ngamq daeuj, couh dauqfuk lwnh. Baenzneix couh siubae raeuz mbangjdi yousim——Raeuz lau de souh mbouj ndaej, guh ok saehhuk daeuj. Gou seizhaenx baij song boux vunz yawj de ndei dwk, couh dwg vih gij saeh neix. Hoeng mehvunz haenx youh daeuj lo,

“那倒可能。”校长说了这句话就不吭声了。
“她漂亮,”小段说,“只是脸色很苍白,有点病态,她大概经常有病在身,先前她在这城里念大学时就这种样子了。”

校长看了看钟,把酒倒在小杯里,匆匆喝下去,又倒满酒。

“你大概只知道夏飞和朱大宝的事吧?”小段半问半说道。

“朱大宝那个老婆,”校长瞪了一眼小段,轻蔑地说,“她可是不知天高地厚,出言就乱骂人,闹得我们很担心夏飞的处境。”

“你是说她怪夏飞?”小段粗率地问。

“那天,她来到了医院,哭哭啼啼,冲着夏飞,虽然她不是演说家,但却会大喊大叫寻找什么律师。对夏飞来说,这就够受了。那时人山人海,到处站满了老师和学生,所有的人都流了泪,他们的脸上都挂着难以区分的哀伤。夏飞找到一处角落,呆坐在一条长椅上,伤心地垂着脑袋,又不住地向围观的学生说:‘那时我还没停稳车子,他就跳起来,连衣服也不脱地,昂着胸,双手伸向天空,喊着来啊来啊,马上跃入水里去了,但不见他上来了,我看不对劲,就喊救人,但周围哪里有人,我又不会游泳,没办法,我只能抱着潭边的石头和草木,让脚撑撑,或许他可以抓住我的脚。’他不住地往下说,而且见到新来的人就重复说话。这就消去了我们的部分担忧——我们怕他受不了这种刺激而干出蠢事。我那时派两个人看着他,就是为这事。但那女人又来了,说自己报警了。这种态度迫使夏飞站起来,把人群往两边分开,迈着匆匆的步子走了过来,毫无克制地嚷道:我是无辜的。”

“结果,当然夏飞没事。我们大家都可以好好喘口气了,我以为,甚至夏飞自己也可以舒坦一下了。可是他仍抱着一种负罪感,也很少在公共场合露面了。一周之后,我们发现又有人去找他。

“看来有些事情好像得从头开始,请你想吧,我们的生命,我是多么失望。”

“我又想起来了,几乎每个早晨,都可以见到他出来散步,有时他的目光会流露出,好像一切都完了。但他会突然说,他也觉得奇怪,常常有人找他去干蠢事,但这些事情已经不再引起他任何骚动,他对此早已习惯。他要把更多的精力投入他的工作中去。”

“他确实是个工作狂。”小段说。“当年我在你们那里工作时,就知道他需要备两门课程的教案,还要读书,还要坚持写文章,分不开身。我听说,他的屋里大捆大捆的书籍、试卷摞得高高的,像一个个大柱子,把四面墙壁都遮住了。”

“正是这样。”谈话正劲时,钟楼上响起了一阵轻松愉快的钟声,仿佛是一个与昨日时光暂时挥别的信号,但这种声又充满着痛苦——好像从管子里发出来——至少在这瞬间使他们惊愕回首,不寒而栗,仿佛在威胁着它周围那些无辜的人们说:来了,来了,新的一天快来了,你们等着瞧吧。

章校长和小段不吭声,待钟响过后,他们又碰杯子,把酒喝光,继着谈着。

“你对夏飞了解得那么详尽,真令人吃惊。”小段慢吞吞地道。

“这些事情就像是自己的事,就像发生在今天,所以我能像自己亲自经历过的那样来谈他。”校长毫无疲倦地说。

“此外,我很高兴的是,后来,每天早晨我们第一次见面时,他总是笑着对我说:显然,我们又多活了一天。”

“我也抱他以微笑,说:显然,我们又多活了一天。”

(6 完)

naeuz bonjfaenh gaenq bauqgingj lo. Yienghneix couh bik Ya Feih ndwn hwnjdaеuj, bued bae song mbiengj vunz, yamqdin byaij naemq gvaqdaеuj, mbouj miz saekdi hanhhaed dwk hemq naeuz: Gou caen boihseiz.

“Doeklaeng, dangyienz Ya Feih mbouj miz saeh. Raeuz daihgya cungj ndaej diem gaemz heiқ ndeu lo, gou nyinhnaeuz, couhdwg Ya Feih bonjfaenh hix ndaej cwxcaih yaep ndeu lo. Hoeng de lijdwg umj dawz cungj roxnyinh mizcoih ndeu, hix gig noix youq dangqnaj vunzlai lohnaj lo. Aen singhgiz ndeu gvaqbae le, raeuz youh raen miz vunz bae ra de lo.

“Yawj hwnjdaеuj miz di saeh lumjnaeuz aeu daj gyaеuj hainduj, cingj mwngz siengjsiengj ba, gij sengmingh raeuz, gou dwg yienghneix saetmuengh ya.”

“Gou youh siengj hwnjdaеuj lo, ca mbouj geijlai haetnaengz cungj ndaej raen Ya Feih okdaеuj langhbyaij, mizseiz lwgda de laeuh ok cungj saenqhauh ndeu, lumjnaeuz gijmaz cungj mboujmiz liux. Hoeng de miz baez ndeu sawqmwh naeuz, de hix roxnyinh geizheih, ciengzseiz miz vunz ra de bae guh saehhuk, hoeng doenghgij saenzcingz neix, gaenq mbouj caiq sawj de luenh doengh, de doiq gijneix gaenq gvenq lo. De aeu yungh engqlai cinglig guh gij hong bonjfaenh.”

“De caen dwg bouxvunz haenq guhhong ndeu.” Siujdon naeuz. “Bihaenx gou youq sou gizhaenx guhhong seiz, couh rox de aeu bwh ndei song goq gyau’ an, lij aeu doegsaw, lij aeu laebdaeb sij faenzcieng, mbouj ndaej faen ndang. Gou dingqnyi vunz naeuz, ndaw funghranz de miz baenz lwg baez lwg saw, sigenj daeb ndaej sangngaungau, lumj diuz dem diuz saehung nei, cungj dangj seiq mbiengj ciengz ndaw funghranz liux.”

“Caen dwg yienghneix.”

Cingq gangj ndaej dawzbanj seiz, gwnz laeuzcung yiengj hwnj raq sing cung vaiqvued ndeu, lumjnaeuz dwg cungj saenqhauh yaek caeuq saedceij ngoenzlwenz camhseiz vad fwngz doxbiek nei, hoeng cungj singcung neix youh cungmuenx indot——Lumjnaeuz daj ndaw guenj fat ok—daеuj——Ceiqnoix youq yaep neix hawj gyoengqde doeksaet dwk veq gyaеuj dauqlaeng, doeksaet dwglau, lumjnaeuz dwg haephangz seiqhenz gyoengqvunz boihseiz haenx naeuz: Daeuj lo, daeuj lo, ngoenz moq vaiq daeuj lo, sou caj dwk yawj ba.

Cangh yaucangj caeuq Siujdon cungj mbouj guhsing, caj singcung yiengj gvaq le, gyoengqde youh bungq cenj ndoet laeuj, laebdaeb gangj roengzbae.

“Mwngz doiq Ya Feih liujgaij ndaej baenz ciengzsaеq, gou caen siengj mbouj daengz.” Siujdon menhyebyeb naeuz.

“Doenghgij saeh neix couh lumj gij saeh bonjfaenh, couh lumj fatseng youq ngoenzneix, ndigah gou ndaej lumj bonjfaenh caenn dang ginglig yienghneix daeuj gangj de.” Yaucangj mbouj naetnaiq saekdi han naeuz.

“Linghvaih, gou vuenheij dwg, doeklaeng, moix ngoenz banhaet raeuz raennaj baez daih’ it seiz, de cungj dwg riu dwk doiq gou naeuz: Caen ndei, raeuz youh lai ndaej lix ngoenz ndeu.”

“Gou hix riunyumj doiq de naeuz: Caen ndei, raeuz youh lai ndaej lix ngoenz ndeu.”

(6 sat)